

POGARDZIĆ (27) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w pogardzać); w *imp* a *pochylone*, w pozostałych formach a jasne.

inf pogardzić (4). ◇ *fut* 2 *sg* pogardzisz (1). ◇ 3 *sg* pogardzi (4). ◇ *praet* 2 *sg f* pogardziłaś (1). ◇ 3 *sg m* pogardził (3). ◇ 3 *pl m pers* pogardzili (2). ◇ *imp* 2 *sg* pogårdź (1) *WysKaz*, pogårdz (1) *CzechEp*. ◇ *con* 2 *sg m* byś pogardził (1). *f* byś pogardziła (1). ◇ 3 *sg m* by pogardził (2). ◇ 2 *pl m pers* byście pogardzili (1). ◇ *impers* pogardz(o)no (1). ◇ *part praet act* pogardziwszy (4).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde* bez cytatu.

Zlekceważyć, okazać pogardę; odrząć, odrzucić z pogardą (27) :

pogardzić co (1): Nie bądźże iáko Kártuz w owey omylności/ Co rzkomo pogárdziwszy świeckie obłudności/ A gdzie ie wyrwie s kątá tákież iáko iny *RejWiz* 81.

pogardzić kim, czym (26): á iabym miał pogárdzić páłterzem tym/ dziedźcem y Pánem wzyłtkiego? *CzechRozm* 203v, 69, 102, 131v, 170, 172v (9); Kto y napodleyfzym człekiem nie gárdzi áni go lekce waży, będąc wiernym pewnie Christusem nie pogárdzi. *CzechEp* 74 *marg*, 85, 305, 368; *CzechEpPORz* **v; *NiemObr* 9; *WujNT Hebr* 12/25 [2 r.]; iedno żebyś światem tym obłudnym prawdziwie pogárdziła/ á Páná Bogá twego/ ktoregoć ter az [!] oddáie zá mężá y opiekuná naywyższego/ ze wzyłtkiego fercá lię rozmiłowála. *WysKaz* 48, 10; *PowodPr* 5, 17; Niechcę żeby praca Moia dáremna byłá, y ty żebyś słowy Moieimi pogárdzić miał. *CiekPotr* 52; *CzahTr* A2v; *SkarKazSej* 667a; *ZbylPrzyg* *ktv*.

Szereg: »odrzucić i pogardzić« (1): że nie tylko z poślóftwá wiele/ miáło iy lekce poważyc: ále/ iy y fámi budownicy mieli odrzucić y nim pogárdzić. *CzechEp* 285.

W charakterystycznych połączeniach: *pogardzić świeckie obłudności; pogardzić błogosławieństwem Pańskim, Chrystusem, darem, dziedźcem, księgami bożymi, Panem wszystkiego, pasterzem, słowy, światem*.

Synonim: odrzucić.

Formacje współrdzenne cf GARDZIĆ.

Cf **POGARDZENIE, POGARDZONY**